



## Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a patra)

17 decembrie 2020\*

„Recurs – Fondul european de garantare agricolă (FEGA) și Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) – Decizia de punere în aplicare (UE) 2017/2014 – Cheltuieli excluse de la finanțarea de către Uniunea Europeană – Cheltuieli efectuate de Republica Franceză – Corecție forfetară la rata de 100 % – Proportionalitate – Orientările Comisiei Europene privind calcularea corecțiilor financiare în cadrul procedurilor de verificare a conformității și de verificare financiară a conturilor”

În cauza C-404/19 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 23 mai 2019,

**Republica Franceză**, reprezentată de A.-L. Desjonquères, C. Mosser și D. Colas, în calitate de agenți,

recurentă,

cealaltă parte din procedură fiind:

**Comisia Europeană**, reprezentată de X. A. Lewis, A. Sauka și J. Aquilina, în calitate de agenți,

pârâtă în primă instanță,

CURTEA (Camera a patra),

compusă din domnul M. Vilaras, președinte de cameră, și domnii N. Piçarra, D. Šváby (raportor), S. Rodin și doamna K. Jürimäe, judecători,

avocat general: domnul H. Saugmandsgaard Øe,

grefier: doamna V. Giacobbo, administratoare,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 27 februarie 2020,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 3 septembrie 2020,

pronunță prezenta

\* Limba de procedură: franceza.

## Hotărâre

- 1 Prin recursul formulat, Republica Franceză solicită anularea Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 12 martie 2019, Franța/Comisia (T-26/18, nepublicată, denumită în continuare „hotărârea atacată”, EU:T:2019:153), prin care acesta a respins acțiunea sa întemeiată pe articolul 263 TFUE, având ca obiect anularea în parte a Deciziei de punere în aplicare (UE) 2017/2014 a Comisiei din 8 noiembrie 2017 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO 2017, L 292, p. 61, denumită în continuare „decizia în litigiu”).

### Cadrul juridic

#### *Regulamentul (CE) nr. 1120/2009*

- 2 Articolul 2 din Regulamentul (CE) nr. 1120/2009 al Comisiei din 29 octombrie 2009 de stabilire a normelor de aplicare a schemei de plată unică prevăzute în titlul III din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 al Consiliului de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori (JO 2009, L 316, p. 1) cuprindea, la litera (c), următoarea definiție:

„«pășuni permanente» înseamnă terenurile folosite pentru producția de iarbă sau de alte plante erbacee furajere în mod natural (spontan) sau prin cultivare (însămânțare), care nu au fost incluse timp de cinci ani sau mai mult în sistemul de rotație a culturilor din exploatație, cu excepția suprafețelor scoase din producția comercială în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 2078/92 al Consiliului [din 30 iunie 1992 privind metodele de producție agricolă compatibile cu cerințele în materie de protecție a mediului și de întreținere a mediului rural (JO 1992, L 215, p. 85)], a suprafețelor scoase din producția comercială în conformitate cu articolele 22, 23 și 24 din Regulamentul (CE) nr. 1257/1999 al Consiliului [din 17 mai 1999 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european de orientare și garantare agricolă (FEOGA) și de modificare și abrogare a unor regulamente (JO 1999, L 160, p. 80, Ediție specială, 03/vol. 28, p. 134)] și a suprafețelor scoase din producția comercială în conformitate cu articolul 39 din Regulamentul (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului [din 20 septembrie 2005 privind sprijinul pentru dezvoltare rurală acordat din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO 2005, L 277, p. 1, Ediție specială, 03/vol. 66, p. 101)]; în acest scop, «iarbă sau alte plante erbacee furajere» înseamnă toate plantele erbacee care se găsesc în mod tradițional pe pășunile naturale sau care sunt incluse în mod normal în statul membru în amestecurile de semințe pentru pășuni sau pajiști (fie că sunt sau nu utilizate pentru pășunatul animalelor). Statele membre pot include culturile arabile enumerate în anexa I.”

#### *Regulamentul (CE) nr. 1122/2009*

- 3 Partea II din Regulamentul (CE) nr. 1122/2009 al Comisiei din 30 noiembrie 2009 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului în ceea ce privește ecocondiționalitatea, modularea și sistemul integrat de administrare și control în cadrul schemelor de ajutor direct pentru agricultori prevăzute de regulamentul respectiv, precum și de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește ecocondiționalitatea în cadrul

schemei de ajutoare prevăzute pentru sectorul vitivinicol (JO 2009, L 316, p. 65) conținea un titlu III, referitor la „[c]ontrolul”, din care făcea parte articolul 34 din acest regulament, referitor la „[d]eterminarea suprafețelor”. Acest articol prevedea la alineatele (2) și (4):

„2. Suprafața totală a unei parcele agricole poate fi luată în considerare cu condiția să fie utilizată în întregime conform standardelor uzuale ale statelor membre sau ale regiunii respective. În alte cazuri, se ia în considerare suprafața utilizată efectiv.

În regiunile în care anumite caracteristici, în special gardurile vii, șanțurile și zidurile, fac parte, în mod tradițional, din bunele practici agricole în ceea ce privește culturile sau utilizarea terenurilor, statele membre pot să considere că suprafața respectivă face parte din suprafața totală utilizată, cu condiția să nu depășească o lățime totală care urmează să fie stabilită de statele membre. Această lățime trebuie să corespundă valorii tradiționale din regiunea respectivă, fără să depășească însă doi metri.

Cu toate acestea, dacă, în conformitate cu articolul 30 alineatul (2) al treilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 796/2004 [al Comisiei din 21 aprilie 2004 de stabilire a normelor de aplicare a ecocondiționării, a modulării și a sistemului integrat de gestionare și control, prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori (JO 2004, L 141, p. 18, Ediție specială, 03/vol. 56, p. 210)], înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament, statele membre au notificat Comisiei o lățime mai mare de doi metri, această lățime poate fi totuși aplicată.

[...]

4. Fără a aduce atingere articolului 34 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 73/2009 [al Consiliului din 19 ianuarie 2009 de stabilire a unor norme comune pentru sistemele de ajutor direct pentru agricultori în cadrul politicii agricole comune și de instituire a anumitor sisteme de ajutor pentru agricultori, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1290/2005, (CE) nr. 247/2006, (CE) nr. 378/2007 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1782/2003 (JO 2009, L 30, p. 16)], o parcelă agricolă care conține arbori este considerată suprafață eligibilă în scopul aplicării schemelor de ajutor pe suprafață cu condiția ca activitățile agricole, sau, după caz, producția planificată să poată să se desfășoare la fel cum s-ar desfășura pe parcele neîmpădurite situate în aceeași zonă.”

#### **Regulamentul (UE) nr. 1306/2013**

- 4 Titlul IV, intitulat „Gestionarea financiară a fondurilor”, din Regulamentul (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 privind finanțarea, gestionarea și monitorizarea politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 352/78, (CE) nr. 165/94, (CE) nr. 2799/98, (CE) nr. 814/2000, (CE) nr. 1290/2005 și (CE) nr. 485/2008 ale Consiliului (JO 2013, L 347, p. 549, rectificare în JO 2016, L 130, p. 6) conține un capitol IV, intitulat „Verificarea și închiderea conturilor”, a cărui secțiune II, intitulată, la rândul său, „Verificarea și închiderea”, conține articolul 52 din acest regulament, referitor la „[v]erificarea conformității”. Acest articol prevede la alineatele (1) și (2):

„(1) Atunci când constată că cheltuielile care intră sub incidența articolului 4 alineatul (1) și a articolului 5 nu au fost efectuate în conformitate cu dreptul Uniunii și, în cazul FEADR, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu cel național aplicabile, menționate la articolul 85 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 [al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european

pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului (JO 2013, L 347, p. 320)], Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește cuantumul care se exclud de la finanțarea din partea Uniunii. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 116 alineatul (2).

(2) Comisia evaluează cuantumul care se exclud pe baza gravității neconformității constatate. Comisia ține cont de natura încălcării, precum și de prejudiciul financiar cauzat Uniunii. Excluderea de către Comisie are la bază identificarea sumelor cheltuite în mod necuvenit și, atunci când identificarea acestora presupune eforturi neproportionale, Comisia poate aplica corecții extrapolate sau forfetare. Corecțiile forfetare se aplică numai în situațiile în care, din cauza naturii situației sau pentru că statul membru nu a pus la dispoziția Comisiei informațiile necesare, ar fi necesare eforturi neproportionale pentru identificarea prejudiciului financiar cauzat Uniunii.”

### ***Regulamentul delegat (UE) nr. 907/2014***

- 5 Capitolul III, intitulat „Verificarea și închiderea conturilor și alte controale”, din Regulamentul delegat (UE) nr. 907/2014 al Comisiei din 11 martie 2014 de completare a Regulamentului nr. 1306/2013 în ceea ce privește agențiile de plăți și alte organisme, gestiunea financiară, verificarea și închiderea conturilor, garanțiile și utilizarea monedei euro (JO 2014, L 255, p. 18) cuprinde articolul 12 din acest regulament, intitulat „Criteriile și metodologia utilizate pentru aplicarea corecțiilor în cadrul verificării conformității”. Acest articol prevede la alineatul (7):

„La stabilirea nivelului corecțiilor forfetare, Comisia ia în considerare, în special, următoarele circumstanțe care semnalează un grad mai ridicat de gravitate a deficiențelor care prezintă un risc mai mare de pierderi pentru bugetul Uniunii:

[...]

- (c) se constată că aplicarea de către statul membru a unui sistem de control nu are loc sau este extrem de deficientă și există dovezi privind nereguli generalizate și neglijență în contracararea practicilor neconforme sau frauduloase sau

[...]”

### ***Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 908/2014***

- 6 Articolul 34 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 908/2014 al Comisiei din 6 august 2014 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește agențiile de plăți și alte organisme, gestiunea financiară, verificarea conturilor, normele referitoare la controale, valorile mobiliare și transparența (JO 2014, L 255, p. 59) prevede:

„Atunci când consideră, în urma oricărei anchete, că cheltuielile nu au fost efectuate în conformitate cu normele Uniunii, Comisia comunică propriile constatări statului membru în cauză, specificând acțiunile corective necesare pentru a se asigura respectarea în viitor a normelor respective și indicând nivelul provizoriu al corecției financiare despre care consideră, în acea etapă a procedurii, că ar corespunde constatărilor sale. De asemenea, comunicarea respectivă trebuie să programeze o reuniune bilaterală în termen de patru luni de la expirarea termenului acordat pentru un răspuns din partea statului membru. Comunicarea face trimitere la prezentul articol.

Statul membru trebuie să răspundă în termen de două luni de la primirea comunicării. În răspunsul său, statul membru are, în special, posibilitatea:

- (a) de a demonstra Comisiei că amploarea reală a neconformității sau riscul pentru fonduri este mai redus(ă) decât indicase Comisia;
- (b) de a informa Comisia despre acțiunile corective pe care le-a întreprins pentru a asigura respectarea normelor Uniunii, precizând data efectivă a implementării lor.

În cazuri justificate și la cererea motivată a statului membru, Comisia poate acorda o prelungire cu maximum două luni a perioadei de două luni. Cererea trebuie adresată Comisiei înainte de expirarea perioadei respective.

În cazul în care consideră că nu este necesară o reuniune bilaterală, statul membru informează Comisia cu privire la acest lucru în răspunsul la comunicarea menționată.”

### ***Orientările din 2015***

- 7 Comunicarea Comisiei din 8 iunie 2015 intitulată „Orientări privind calcularea corecțiilor financiare în cadrul procedurilor de verificare a conformității și de verificare financiară a conturilor” [C(2015) 3675 final, denumită în continuare „Orientările din 2015”] conține un capitol 3, intitulat „Corecțiile financiare forfetare în raport cu deficiențele sistemelor de gestionare și control în ceea ce privește legalitatea și regularitatea cheltuielilor”. Acest capitol cuprinde punctele 3.1-3.5 din Orientările din 2015. Punctul 3.2 din aceste orientări, intitulat „Nivelul corecției forfetare”, prevede:

„[...]

În conformitate cu articolul 12 alineatul (7) din Regulamentul [nr. 907/2014], serviciile Comisiei «iau în considerare, în special, următoarele circumstanțe care semnaleză un grad mai ridicat de gravitate a deficiențelor care prezintă un risc mai mare de pierderi pentru bugetul Uniunii», justificând astfel un nivel mai ridicat al ratei forfetare:

[...]

5. dacă «se constată că aplicarea de către statul membru a unui sistem de control nu are loc sau este extrem de deficientă și există dovezi privind nereguli generalizate și neglijență în contracararea practicilor neconforme sau frauduloase», atunci se justifică aplicarea unei corecții de 25 %, întrucât se poate considera, în mod rezonabil, că libertatea de a prezenta cereri de plată neconforme în condiții de impunitate va genera daune financiare deosebit de ridicate pentru bugetul Uniunii.

Rata corecției poate fi stabilită la un nivel și mai ridicat atunci când este adecvat, de pildă în cazul în care, pe baza informațiilor furnizate de statul membru, populația la risc a fost (strict) limitată sau cheltuielile pot fi respinse în întregime, atunci când deficiențele sunt atât de grave încât constituie o încălcare absolută a normelor Uniunii, toate plățile fiind astfel neconforme.

[...]”

### **Istoricul litigiului**

- 8 Istoricul litigiului a fost prezentat de Tribunal la punctele 1-37 din hotărârea atacată și, în scopul prezentei proceduri, poate fi rezumat după cum urmează.

- 9 În perioada 24-28 noiembrie 2014, Comisia Europeană a realizat, în Franța, o anchetă privind sectorul ajutoarelor pe suprafață din cadrul primului pilon al politicii agricole comune (PAC) solicitate pentru anii de cerere 2013 și 2014.
- 10 Prin scrisoarea din 25 februarie 2015, Comisia, pe de o parte, a comunicat Republicii Franceze rezultatele acestei anchete, în temeiul articolului 34 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 908/2014 și, pe de altă parte, a solicitat statului membru respectiv să îi comunice informații suplimentare.
- 11 La 26 iunie 2015, Republica Franceză a transmis Comisiei observațiile sale, precum și informațiile suplimentare solicitate referitoare la ancheta menționată.
- 12 La 3 iulie 2015, Comisia a invitat autoritățile franceze la o reuniune bilaterală care a avut loc la 7 iulie 2015.
- 13 Prin scrisorile din 22 septembrie și 22 octombrie 2015, Republica Franceză a comunicat Comisiei informații suplimentare.
- 14 De la 30 noiembrie la 4 decembrie 2015, serviciile Comisiei au realizat, în Franța, o anchetă suplimentară, pentru a verifica cuantificarea, propusă de autoritățile franceze, a prejudiciului financiar suportat de Fondul european de garantare agricolă (FEGA), ca urmare a unui anumit număr de nereguli.
- 15 Prin scrisorile din 15 decembrie 2015, 23 decembrie 2015 și 12 ianuarie 2016, aceste autorități au comunicat Comisiei informații suplimentare privind cuantificarea prejudiciului financiar menționat.
- 16 În răspuns la o scrisoare a Comisiei din 25 ianuarie 2016, autoritățile menționate au comunicat Comisiei, prin scrisorile din 27 ianuarie, 12 februarie, 22 februarie și 26 februarie 2016, alte informații suplimentare în această privință.
- 17 Prin scrisoarea din 20 mai 2016, trimisă în temeiul articolului 34 alineatul (3) al treilea paragraf din Regulamentul de punere în aplicare nr. 908/2014, Comisia a comunicat în mod oficial autorităților franceze propunerea sa de a exclude de la finanțarea de către Uniune o sumă de 117 439 017,55 euro, pentru neconformitatea cu normele Uniunii a punerii în aplicare a sistemului de ajutor pe suprafață în Franța în anii de cerere 2013 și 2014 (denumită în continuare „comunicarea oficială din 20 mai 2016”). Această propunere de corecție se întemeiază pe constatarea mai multor deficiențe.
- 18 În special, o primă deficiență era întemeiată pe lacune ale sistemului de identificare a parcelelor agricole – sistemul de informații geografice (SIPA – SIG), instituit de autoritățile franceze, denumit „Registrul geografic al parcelelor” (RGP).
- 19 O a doua deficiență privea probleme legate de definirea suprafețelor eligibile pentru ajutoare, rezultate dintr-o interpretare incorectă a articolului 34 din Regulamentul nr. 1122/2009, pe care autoritățile franceze continuaseră să o aplice. Această interpretare le determinase să nu excludă încă suprafețe neeligibile în temeiul reglementării Uniunii privind „bunele condiții agricole și de mediu”.
- 20 În această privință, autorităților franceze li se reproșa în special că au considerat ca fiind particularități ale peisajelor și, prin urmare, eligibile pentru ajutoare suprafețe în principal împădurite cu resurse foarte reduse de iarbă sau neaccesibile animalelor, declarate ca „lande care pot fi utilizate pentru pășunat”, chiar dacă aceste suprafețe nu respectau condițiile prevăzute de reglementarea franceză și de cea a Uniunii, întrucât nu intrau în domeniul de aplicare al articolului 34 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1122/2009 și nici în noțiunea de „pășuni permanente”, care figurează la articolul 2 litera (c) din Regulamentul nr. 1120/2009.

- 21 O a treia deficiență privea neconformitatea metodei utilizate de autoritățile franceze pentru calcularea plăților și a sancțiunilor pentru anii de cerere 2013 și 2014, precum și nerecuperarea retroactivă.
- 22 O a patra deficiență se referea la anumite probleme legate de cele două departamente care compun colectivitatea teritorială Corsica (Franța), și anume departamentele Corsica Superioară și Corsica de Sud. Comisia a considerat că primele trei constatări ale deficiențelor menționate mai sus erau valabile pentru fiecare dintre aceste două departamente. În ceea ce privește departamentul Corsica Superioară, Comisia a arătat că, în lipsa unor modificări în abordarea urmată până la acea dată care să aibă un efect real în practică, corecțiile privind acest departament în anchetele precedente ar continua să se aplice pentru anii de cerere 2013 și 2014. Aceasta a considerat de asemenea că rămânea aplicabilă corecția forfetară la rata de 100 % pentru departamentul Corsica Superioară.
- 23 În consecință, în conformitate cu metodologia expusă în Orientările din 2015, Comisia a propus, în comunicarea oficială din 20 mai 2016, aplicarea unor corecții financiare împărțite în patru grupe. Una dintre aceste grupe reunea corecții forfetare la rata de 100 % care vizau ajutoare directe pe suprafață din cadrul primului pilon, acordate în colectivitatea teritorială Corsica pentru anii de cerere 2013 și 2014, pentru motivul, printre altele, al deficiențelor constatate în sistemul de control al ajutoarelor pe suprafață, în special ca urmare a faptului că suprafețele neeligibile pentru aceste ajutoare nu fuseseră încă excluse, și pentru motivul că aceste deficiențe fuseseră deja observate în cadrul procedurii de conformitate care acoperea anii de cerere 2008-2012, dar autoritățile franceze nu aduseseră modificări în abordarea urmată în această privință.
- 24 Prin scrisoarea din 22 iunie 2016, autoritățile franceze au sesizat organismul de conciliere cu privire la corecția financiară reținută de Comisie pentru departamentul Corsica Superioară. Ele au arătat în esență că argumentul Comisiei pentru a justifica respingerea cuantificării pe care o propuneau în această privință nu era suficient în raport cu reglementarea Uniunii și că propunerea de corecție forfetară la rata de 100 % privind cazul acestui departament nu era conformă cu procedurile de cuantificare a prejudiciului prevăzute în reglementarea menționată.
- 25 La 19 decembrie 2016, organismul de conciliere a emis un aviz. El a constatat în esență că, în acest stadiu, concilierea nu era posibilă și a considerat că o corecție forfetară la rata de 100 % ar fi probabil disproporționată în raport cu riscul real pentru FEAGA. În consecință, acesta a invitat serviciile Comisiei să propună o corecție inferioară.
- 26 La 21 februarie 2017, Comisia a adoptat poziția sa finală, prin care și-a menținut poziția prezentată în comunicarea oficială din 20 mai 2016. Potrivit acestei instituții, o corecție forfetară la rata de 100 % era justificată, întrucât informațiile disponibile arătau că deficiențele privind controlul ajutoarelor în departamentul Corsica Superioară erau atât de grave încât constituiau o încălcare absolută a normelor Uniunii și generau un risc foarte ridicat pentru FEAGA.
- 27 La 8 noiembrie 2017, Comisia a adoptat decizia în litigiu prin care, în motivul intitulat „Sistem de control cu deficiențe grave, Corsica”, a impus printre altele Republicii Franceze o corecție financiară de 28 973 945,46 euro privind cheltuielile referitoare la ajutoarele directe pe suprafață din cadrul primului pilon aferente colectivității teritoriale Corsica pentru anii de cerere 2013 și 2014, ca urmare a deficiențelor grave constatate în sistemul de control al ajutoarelor menționate.
- 28 În raportul de sinteză anexat la decizia în litigiu, Comisia a justificat impunerea acestei corecții financiare pentru motive identice cu cele pe care le-a prezentat în comunicarea sa oficială din 20 mai 2016.

### **Procedura în fața Tribunalului și hotărârea atacată**

- 29 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 19 ianuarie 2018, Republica Franceză a formulat o acțiune având ca obiect anularea în parte a deciziei în litigiu, invocând în esență cinci motive.
- 30 Al treilea și al patrulea motiv se refereau la partea din decizia în litigiu prin care, în motivul intitulat „Sistem de control cu deficiențe grave, Corsica”, Comisia a impus Republicii Franceze corecții forfetare la rata de 100 % pentru departamentul Corsica Superioară, pentru anii de cerere 2013 și 2014 (denumite în continuare „corecțiile forfetare în cauză”). Al treilea motiv era întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității, în timp ce al patrulea motiv era întemeiat pe încălcarea articolului 34 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare nr. 908/2014 și a obligației de motivare.
- 31 Prin hotărârea atacată, Tribunalul a statuat că toate motivele invocate de acest stat membru în susținerea acțiunii sale trebuiau respinse și, prin urmare, a respins acțiunea în totalitate.

### **Concluziile părților în fața Curții**

- 32 Republica Franceză solicită Curții:
- anularea în parte a hotărârii atacate;
  - soluționarea definitivă a litigiului prin anularea deciziei în litigiu, în măsura în care prin aceasta i se impun corecții forfetare la rata de 100 %, ca urmare a deficiențelor din sistemul de control al ajutoarelor pe suprafață în Corsica Superioară, și
  - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.
- 33 Comisia solicită respingerea recursului și obligarea Republicii Franceze la plata cheltuielilor de judecată.

### **Cu privire la recurs**

#### ***Argumentația părților***

- 34 În susținerea recursului formulat, Republica Franceză invocă un motiv unic, întemeiat pe faptul că Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat că Comisia era îndreptățită să îi impună corecții forfetare la rata de 100 % privind ajutoarele directe pe suprafață plătite în Corsica Superioară pentru anii de cerere 2013 și 2014, ca urmare a deficiențelor din sistemul de control al ajutoarelor pe suprafață în acest departament.
- 35 Potrivit Republicii Franceze, din cuprinsul punctului 3.2 din Orientările din 2015 rezultă că aplicarea unei rate de corecție mai mari de 25 %, și anume de 100 %, ar fi justificată atunci când deficiențele care afectează sistemul de control sunt atât de grave încât ar constitui o încălcare absolută a normelor Uniunii, toate plătile fiind astfel neconforme.
- 36 Numai întrunirea mai multor criterii ar autoriza Comisia să stabilească o rată de corecție mai mare de 25 %. Astfel, pentru a justifica aplicarea unei rate de corecție de 100 % ca urmare a deficiențelor grave ale sistemului de control, ar reveni acestei instituții sarcina de a demonstra că sistemul respectiv este complet străin de reglementarea relevantă a Uniunii, că face abstracție de elementele de fond ale

schemei de ajutor în cauză, precum și de obiectivele acesteia și că nu permite, prin natura sa, identificarea practicilor operatorilor în cauză prin care se eludează sau se manipulează aceste elemente de fond.

- 37 Or, la punctul 118 din hotărârea atacată, Tribunalul ar fi săvârșit o eroare de drept în interpretarea punctului 3.2 din Orientările din 2015 atunci când a statuat că aplicarea unei corecții forfetare la rata de 100 % nu este justificată atât de carențele în aplicarea anumitor controale-cheie, cât de nerespectarea elementelor de fond ale schemei de ajutor în cauză și a obiectivelor acesteia, întrucât neîndeplinirea condiției sau a condițiilor de fond ale acordării unui ajutor justifică excluderea tuturor cheltuielilor.
- 38 Această interpretare eronată ar fi determinat Tribunalul să săvârșească o eroare de drept la punctele 134-136 din hotărârea atacată. Astfel, după ce a apreciat, la punctul 134 din această hotărâre, că o corecție forfetară la rata de 100 % nu era justificată pe baza plății unor ajutoare lipsite de orice temeii juridic în dreptul Uniunii sau cu încălcarea directă a normelor dreptului Uniunii, ci pe baza unei deficiențe suficient de grave a sistemului de control, Tribunalul ar fi considerat în mod eronat, la punctele 135 și 136 din hotărârea menționată, că nerespectarea condițiilor de fond referitoare la acordarea schemei de ajutor în cauză justifică excluderea tuturor cheltuielilor.
- 39 Ar rezulta de aici că Tribunalul ar fi confundat și ar fi pus pe picior de egalitate în privința consecințelor o încălcare absolută a tuturor condițiilor de fond ale acordării ajutorului, care ar justifica excluderea tuturor cheltuielilor, și simplul fapt că sistemul de control ar face abstracție de un element de fond, deși o astfel de deficiență ar constitui doar unul dintre cele trei criterii de natură să justifice o corecție forfetară la rata de 100 %, întemeiată pe o deficiență gravă a sistemului de control.
- 40 Potrivit Republicii Franceze, faptul că sistemul de control încalcă o condiție de fond a schemei de ajutoare pe suprafață nu este suficient în sine pentru a justifica aplicarea unei rate de corecție forfetară de 100 %.
- 41 În sfârșit, Republica Franceză susține că o aplicare corectă a Orientărilor din 2015 ar fi trebuit să determine Tribunalul să respingă aplicarea unei rate de corecție forfetară de 100 %, din moment ce nu ar fi prezent niciunul dintre criteriile care justifică aplicarea unei astfel de rate.
- 42 Comisia contestă argumentele Republicii Franceze și solicită respingerea motivului ca nefondat.
- 43 Comisia susține în esență că Tribunalul a interpretat și a aplicat în mod corect punctul 3.2 din Orientările din 2015 pentru a impune corecțiile forfetare în cauză.
- 44 Această instituție contestă, pe de o parte, susținerea Republicii Franceze referitoare la punctele 118 și 134-136 din hotărârea atacată, potrivit căreia aplicarea unei rate de corecție forfetară de 100 % ar fi întemeiată numai pe o disfuncționalitate gravă a sistemului de control. Dimpotrivă, aplicarea acestei rate ar fi justificată nu numai în raport cu o disfuncționalitate gravă a sistemului de control, ci și cu neregulile care afectează una dintre condițiile de fond ale schemei de ajutor pe suprafață și care nu ar fi fost contestate de Republica Franceză.
- 45 Pe de altă parte, Comisia susține că Tribunalul a aplicat în mod corect punctul 3.2 din Orientările din 2015 pentru a justifica impunerea corecțiilor forfetare în cauză. În special, din cuprinsul punctelor 130 și 131 din hotărârea atacată ar rezulta că Tribunalul a constatat caracterul sistematic al deficiențelor sau al fraudelor, din moment ce a arătat că eroarea în definirea suprafeței eligibile afecta sistemul integrat de administrare și control (SIAC) și că această eroare a permis agriculturilor, în numeroase cazuri, să declare terenuri neeligibile pentru ajutoare.

46 Pe de altă parte, sistemul de control al ajutoarelor pe suprafață ar fi atât de deficient încât s-ar putea considera că face abstracție de elementele de fond. Astfel, Tribunalul ar fi constatat în mai multe rânduri că definirea suprafețelor eligibile în departamentul Corsica Superioară încalca o condiție esențială de fond a schemei de ajutoare pe suprafață, și anume stabilirea precisă a suprafețelor.

### *Aprecierea Curții*

47 Prin intermediul motivului său unic, Republica Franceză susține în esență că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în interpretarea punctului 3.2 din Orientările din 2015 la punctul 118 din hotărârea atacată și că, prin urmare, a aplicat în mod eronat acest punct din orientări cu ocazia examinării proporționalității corecțiilor forfetare în cauză, la punctele 134-136 din hotărârea atacată.

48 Având în vedere argumentele invocate de părți în acest context, trebuie să se clarifice, într-o primă etapă, temeiul juridic al corecțiilor financiare, condițiile de aplicare a acestora, precum și controlul jurisdicțional căruia îi sunt supuse corecțiile respective la Tribunal. Într-o a doua etapă, va trebui să se examineze dacă Tribunalul a statuat în mod întemeiat, la punctele 134-136 din hotărârea atacată, că Comisia a justificat în mod corect excluderea tuturor cheltuielilor referitoare la ajutoarele pe suprafață în departamentul Corsica Superioară, limitându-se să constate nerespectarea condițiilor de fond ale schemei de ajutor în cauză.

49 Conform articolului 52 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1306/2013, atunci când Comisia constată că cheltuielile nu au fost efectuate în conformitate cu dreptul Uniunii, această instituție adoptă o decizie prin care stabilește cuantumul care se exclude de la finanțarea din partea Uniunii. Potrivit alineatului (2) al acestui articol, Comisia evaluează cuantumul care se exclude printre altele pe baza gravității neconformității constatate. În acest sens, Comisia ține seama de natura încălcării, precum și de prejudiciul financiar cauzat Uniunii. În plus, ea își întemeiază excluderea pe identificarea sumelor cheltuite în mod necuvenit și, atunci când identificarea acestora presupune eforturi neproporționale, poate aplica printre altele corecții forfetare. Corecțiile forfetare se aplică numai în situațiile în care, din cauza naturii situației sau pentru că statul membru nu a pus la dispoziția Comisiei informațiile necesare, ar fi necesare eforturi neproporționale pentru identificarea prejudiciului financiar cauzat Uniunii.

50 Astfel, se face o distincție între corecțiile punctuale ale sumelor cheltuite în mod necuvenit de statele membre și corecțiile forfetare. În consecință, inclusiv atunci când Comisia decide, precum în prezenta cauză, să excludă de la finanțarea de către Uniune toate ajutoarele plătite, trebuie să se distingă, astfel cum a arătat și domnul avocat general la punctul 34 din concluziile sale, situația în care un stat membru a efectuat plata acestor ajutoare în lipsa oricărui temei juridic în dreptul Uniunii, care să justifice impunerea unei corecții punctuale la o rată de 100 %, de cea în care, deși temeiul juridic există, sistemul de control pus în aplicare prezintă deficiențe grave, toate plățile fiind astfel neconforme, și în care Comisia ar impune o corecție forfetară la o rată de 100 %.

51 În această privință, în primul rând, rezultă dintr-o jurisprudență constantă a Curții că FEAGA finanțează numai intervențiile efectuate în conformitate cu dispozițiile Uniunii în cadrul organizării comune a piețelor agricole. Astfel, numai sumele plătite în conformitate cu normele instituite în cadrul acestei organizări comune sunt stabilite în sarcina FEAGA. Rămâne, așadar, în sarcina statelor membre orice altă sumă plătită, în special sumele pe care autoritățile naționale au considerat în mod greșit că sunt autorizate să le plătească în cadrul acestei organizări comune (a se vedea în acest sens Hotărârea din 18 aprilie 2002, Belgia/Comisia, C-332/00, EU:C:2002:235, punctele 35 și 44).

52 Astfel, în situația în care toate ajutoarele plătite au fost acordate în lipsa oricărui temei juridic în dreptul Uniunii, aceste ajutoare sunt excluse de la finanțarea de către Uniune, independent de constatarea unor nereguli sau a unei neglijențe din partea autorităților naționale (a se vedea în acest sens Hotărârea din 18 aprilie 2002, Belgia/Comisia, C-332/00, EU:C:2002:235, punctul 36).

- 53 Într-o asemenea situație, Comisia, care nu dispune de nicio marjă de apreciere pentru a accepta sau a respinge o cheltuială de la finanțarea din partea Uniunii (a se vedea în acest sens Hotărârea din 18 aprilie 2002, Belgia/Comisia, C-332/00, EU:C:2002:235, punctele 36 și 45), trebuie să demonstreze că ajutoarele excluse au fost efectiv plătite în lipsa oricărui temei juridic.
- 54 În cazul unei acțiuni în anularea unei decizii prin care se impune o corecție punctuală, Tribunalul trebuie, astfel cum a arătat în esență domnul avocat general la punctul 44 din concluziile sale, să verifice, având în vedere motivele invocate în fața sa, dacă Comisia a dovedit că ajutoarele plătite de statul membru în cauză și excluse de la finanțarea de către Uniune încălcau efectiv condițiile de fond ale schemei de ajutor în cauză, astfel încât toate aceste ajutoare au fost acordate în afara schemei respective.
- 55 În al doilea rând, Comisia poate justifica excluderea tuturor ajutoarelor plătite sub forma unei corecții forfetare la o rată de 100 % pe baza punerii în aplicare de către statul membru în cauză a unui sistem de control cu deficiențe grave.
- 56 Astfel cum reiese din cuprinsul punctului 49 din prezenta hotărâre, impunerea unei corecții forfetare nu este posibilă decât atunci când, din cauza naturii situației sau pentru că statul membru nu a pus la dispoziția Comisiei informațiile necesare, ar fi necesare eforturi neproporționale pentru identificarea mai precisă a prejudiciului financiar cauzat Uniunii.
- 57 În această privință, din articolul 12 alineatul (7) litera (c) din Regulamentul nr. 907/2014 reiese că, pentru a stabili nivelul unei corecții forfetare, Comisia ia în considerare în special circumstanțe care semnaleză un grad de gravitate a deficiențelor care prezintă un risc mai mare de pierderi pentru bugetul Uniunii, cum ar fi aplicarea de către statul membru a unui sistem de control care nu are loc sau este extrem de deficientă, precum și existența unor dovezi privind nereguli generalizate și neglijență în contracararea practicilor neconforme sau frauduloase.
- 58 În conformitate cu punctul 3.2 din Orientările din 2015, în asemenea împrejurări, Comisia aplică, în principiu, o corecție forfetară la o rată de 25 %. În aceste condiții, ea poate stabili o rată de corecție la un nivel și mai ridicat. Astfel, o corecție forfetară la o rată de 100 % este justificată atunci când deficiențele sistemului de control sunt atât de grave încât constituie o încălcare absolută a normelor Uniunii, toate plățile fiind, așadar, neconforme.
- 59 Rezultă că aplicarea unei corecții forfetare la o rată de 100 % constituie ultima măsură atunci când, fără a fi posibil să se stabilească cu exactitate prejudiciul financiar cauzat Uniunii, se poate totuși prezuma, având în vedere gravitatea extremă a deficiențelor sistemului de control, că toate plățile sunt neconforme. Prin urmare, aplicarea unei asemenea rate de corecție forfetară trebuie să fie supusă unor condiții stricte.
- 60 Având în vedere ceea ce precedă și în lumina considerațiilor prezentate de domnul avocat general la punctele 52-58 din concluziile sale, o corecție forfetară la o rată de 100 % nu poate fi aplicată decât dacă deficiențele unui sistem de control determinat au un asemenea grad de gravitate încât constituie o încălcare absolută a normelor Uniunii, toate plățile fiind astfel neconforme, ceea ce presupune că, *primo*, acest sistem de control este complet străin de reglementarea relevantă a Uniunii, *secundo*, el face abstracție de elementele de fond ale schemei de ajutor în cauză, precum și de obiectivele acesteia și, *tertio*, el nu permite, prin natura sa, identificarea practicilor operatorilor în cauză, prin care se eludează sau se manipulează aceste elemente de fond. Revine Comisiei sarcina de a demonstra întrunirea acestor trei condiții.

- 61 În cazul unei acțiuni în anularea unei decizii prin care se impune o astfel de corecție forfetară, după cum a menționat domnul avocat general la punctul 45 din concluziile sale, Tribunalul trebuie să verifice, având în vedere motivele invocate în fața sa, temeinicia aprecierii Comisiei referitoare la aplicarea unei anumite rate de corecție forfetară în raport cu riscul de pierdere reală suferit de bugetul Uniunii și în special cu cele trei criterii arătate la punctul anterior.
- 62 În speță, trebuie arătat că, după cum reiese din cuprinsul punctului 36 din hotărârea atacată și din raportul de sinteză anexat la decizia în litigiu, Comisia a întemeiat impunerea corecțiilor forfetare în cauză pe existența unui risc generat pentru FEGA de un sistem de control cu deficiențe grave în departamentul Corsica Superioară pentru anii de cerere 2013 și 2014.
- 63 Rezultă că, în cadrul controlului său al proporționalității corecțiilor forfetare în cauză, revenea, în speță, Tribunalului sarcina de a verifica dacă Comisia a demonstrat că erau întrunite cele trei criterii cumulative care justificau impunerea unei corecții forfetare la o rată de 100 %, enunțate la punctul 60 din prezenta hotărâre.
- 64 În hotărârea atacată, Tribunalul a amintit aceste criterii la punctul 117, înainte de a deduce, la punctul 118 din hotărârea menționată, că aplicarea unei corecții forfetare la o rată de 100 % nu este justificată atât de carențele în aplicarea controalelor-cheie, cât de nerespectarea elementelor de fond ale schemei de ajutor în cauză și a obiectivelor acesteia și că neîndeplinirea condițiilor de fond ale acordării unui ajutor era suficientă pentru a justifica excluderea tuturor cheltuielilor.
- 65 În acest mod, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept, întrucât a asimilat justificarea referitoare la impunerea unei corecții forfetare la o rată de 100 % cu cea referitoare la o corecție financiară, care vizează toate ajutoarele acordate în lipsa oricărui temei juridic.
- 66 Această eroare a afectat de asemenea controlul proporționalității corecțiilor forfetare în cauză efectuat de Tribunal.
- 67 Astfel, după ce a amintit la punctele 130-133 din hotărârea atacată neregulile constatate de Comisie care afectau SIAC instituit în departamentul Corsica Superioară și după ce a statuat că aceste nereguli atestau existența unei disfuncționalități suficient de grave a sistemului de control, Tribunalul a statuat, la punctele 134-136 din hotărârea atacată, că corecțiile forfetare în cauză puteau fi justificate pe baza nerespectării condițiilor de fond ale schemei de ajutor pe suprafață. Or, Tribunalul a omis să examineze dacă Comisia a demonstrat într-adevăr întrunirea celor trei criterii cumulative enunțate la punctul 60 din prezenta hotărâre.
- 68 Mai precis, acesta avea obligația, în cadrul examinării primului criteriu, să verifice dacă sistemul de control instituit în departamentul Corsica Superioară era complet străin de condițiile de eligibilitate a suprafețelor, necesare în vederea acordării unui ajutor pe suprafață. Or, prin faptul că s-a limitat, la punctele 130-133 din hotărârea atacată, să se întemeieze pe interpretări eronate și persistente ale noțiunii de „pășuni permanente”, în sensul articolului 2 litera (c) din Regulamentul nr. 1120/2009, reținute de autoritățile franceze, precum și pe luarea în considerare a unor particularități ale peisajelor pentru a deduce că un astfel de sistem nu era în mod necesar apt să permită autorităților franceze să detecteze erorile aferente stabilirii suprafețelor agricole, Tribunalul nu a demonstrat că sistemul de control instituit în departamentul Corsica Superioară era complet străin de condițiile de eligibilitate a suprafețelor necesare pentru acordarea unui ajutor pe suprafață.
- 69 În cadrul examinării celui de al doilea criteriu, revenea Tribunalului sarcina de a verifica dacă Comisia a identificat cel puțin o deficiență care afecta sistemul de control instituit în Corsica Superioară, care să facă astfel ca toate plățile să fie neconforme. În această privință, aprecierea care figurează la punctul 134 din hotărârea atacată potrivit căreia, pe baza SIAC instituit în Corsica Superioară, au fost admise suprafețe neeligibile în mod cvasisistematic, nu poate fi suficientă pentru a se considera că toate plățile puteau să fie neconforme.

- 70 Astfel cum a arătat domnul avocat general la punctul 77 din concluziile sale, faptul că un sistem de control nu respectă condițiile de fond ale unei scheme de ajutor nu poate fi suficient în sine pentru a justifica impunerea unei corecții forfetare la o rată de 100 %, întrucât această nerespectare nu poate determina, în sine, neconformitatea tuturor plăților.
- 71 În cadrul celui de al treilea criteriu, revenea tot Tribunalului sarcina de a examina dacă existau elemente de probă susceptibile să susțină că sistemul de control instituit în Corsica Superioară demonstra neglijențe grave ale autorităților de control în contracararea practicilor neconforme sau frauduloase.
- 72 Prin urmare, Tribunalul nu a putut statua, fără a săvârși o eroare de drept, că Comisia era îndreptățită să impună o corecție forfetară la o rată de 100 % întemeindu-se pe împrejurarea că deficiențele din cadrul SIAC nu respectau condițiile de fond ale schemei de ajutor în cauză și, prin urmare, erau atât de grave încât constituiau o încălcare absolută a normelor Uniunii, toate plățile fiind astfel neconforme.
- 73 În consecință, este necesar să se admită motivul unic în susținerea recursului și să se anuleze hotărârea atacată, în măsura în care Tribunalul a respins acțiunea Republicii Franceze privind decizia în litigiu, prin care i s-au impus corecții forfetare la o rată de 100 %, ca urmare a deficiențelor din sistemul de control al ajutoarelor pe suprafață în departamentul Corsica Superioară pentru anii de cerere 2013 și 2014.

#### **Cu privire la acțiunea în fața Tribunalului**

- 74 În conformitate cu articolul 61 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, Curtea poate, atunci când anulează decizia Tribunalului, fie să trimită cauza Tribunalului pentru a se pronunța asupra acesteia, fie să soluționeze ea însăși în mod definitiv litigiul atunci când acesta este în stare de judecată.
- 75 În speță, Curtea apreciază că dispune de toate elementele necesare pentru a soluționa ea însăși acțiunea introdusă de Republica Franceză cu privire la decizia în litigiu, în măsura în care prin aceasta, în motivul intitulat „Sistem de control cu deficiențe grave, Corsica”, se impun statului membru menționat corecții forfetare la o rată de 100 % aplicate ajutoarelor directe pe suprafață acordate în Corsica Superioară pentru anii de cerere 2013 și 2014, ca urmare a deficiențelor din sistemul de control al ajutoarelor pe suprafață din Corsica Superioară.
- 76 Prin intermediul celui de al treilea motiv invocat în fața Tribunalului, Republica Franceză a susținut în esență că aplicarea unor corecții forfetare la o rată de 100 % tuturor ajutoarelor pe suprafață din cadrul primului pilon acordate în departamentul Corsica Superioară este disproporționată. Aceasta consideră printre altele că în speță nu sunt întrunite condițiile de aplicare a unei rate de corecție forfetară de 100 % prevăzute în Orientările din 2015.
- 77 Comisia contestă argumentele menționate și solicită respingerea acestui motiv. Ea subliniază că erorile întâlnite cu ocazia anchetelor precedente celei care a condus la adoptarea deciziei în litigiu au continuat după anul 2014, astfel încât impunerea unei corecții forfetare la o rată de 100 % rămânea cea mai adecvată, în lipsa demonstrării de către Republica Franceză a unor schimbări. În plus, Comisia ar fi constatat deficiențe grave și o încălcare persistentă a condițiilor esențiale pentru acordarea ajutoarelor directe pe suprafață, ca urmare a unei definiri imprecise a suprafețelor furajere puțin productive, care a permis agriculturilor să declare suprafețe neeligibile și care a determinat neexcluderea acestor suprafețe. Asemenea deficiențe ar justifica adoptarea unei corecții forfetare la o rată de 100 %.

- 78 Astfel cum reiese din cuprinsul punctului 60 din prezenta hotărâre, o corecție forfetară la o rată de 100 % adoptată ca urmare a deficiențelor constatate în sistemul de control al ajutoarelor pe suprafață este aplicabilă, în temeiul punctului 3.2 din Orientările din 2015, atunci când un sistem de control existent este complet străin de reglementarea relevantă a Uniunii, face abstracție de elementele de fond ale schemei de ajutor în cauză și de obiectivele acesteia și nici măcar nu permite, prin natura sa, identificarea practicilor operatorilor în cauză care eludează sau manipulează aceste elemente de fond.
- 79 În această privință, trebuie să se constate că Comisia a justificat, în raportul de sinteză anexat la decizia în litigiu, aplicarea unei rate de corecție forfetară de 100 % având în vedere situația unică a departamentului Corsica Superioară, după ce a constatat, în acest raport, deficiențe majore legate de definirea suprafețelor eligibile, care afectau sistemul de administrare și control al ajutoarelor pe suprafață în departamentul respectiv. Comisia arăta că aceste deficiențe fuseseră deja observate pentru anii de cerere 2008-2012 și că, în lipsa unor modificări în abordarea urmată de autoritățile franceze, trebuia să fie aplicată o corecție forfetară la o rată de 100 % și pentru anii de cerere 2013 și 2014.
- 80 Or, din considerațiile enunțate la punctele 58-71 din prezenta hotărâre rezultă că aplicarea unei rate de corecție forfetară de 100 % presupune ca Comisia să demonstreze că o astfel de corecție se justifică în raport cu întrunirea celor trei criterii cumulative enunțate la punctul 60 din prezenta hotărâre, care permit să se considere că toate cererile sunt afectate de nereguli. Prin urmare, această instituție nu era îndreptățită să impună Republicii Franceze corecțiile forfetare în cauză numai pe baza unor deficiențe legate de definirea suprafețelor eligibile, care afectau sistemul de administrare și control al ajutoarelor pe suprafață în departamentul Corsica Superioară.
- 81 Rezultă că este necesar să se admită al treilea motiv al acțiunii Republicii Franceze, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității de către Comisie în aplicarea corecțiilor forfetare în cauză, și, în consecință, să se anuleze decizia în litigiu în măsura în care prin aceasta, în motivul intitulat „Sistem de control cu deficiențe grave, Corsica”, i s-au impus respectivele corecții forfetare.

### **Cu privire la cheltuielile de judecată**

- 82 În conformitate cu articolul 184 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Curții, atunci când recursul este fondat, iar Curtea soluționează ea însăși în mod definitiv litigiul, aceasta se pronunță asupra cheltuielilor de judecată.
- 83 Articolul 138 alineatul (1) din acest regulament, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din acesta, prevede că partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Articolul 138 alineatul (3) din regulamentul menționat prevede însă că, în cazul în care părțile cad fiecare în pretenții cu privire la unul sau la mai multe capete de cerere, Curtea poate împărți cheltuielile de judecată sau poate decide ca fiecare parte să suporte propriile cheltuieli de judecată.
- 84 Întrucât Republica Franceză a obținut câștig de cauză în cadrul prezentului recurs, iar acest stat membru a solicitat obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată, se impune obligarea acesteia din urmă să suporte, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de Republica Franceză în cadrul recursului.
- 85 Întrucât Republica Franceză a obținut câștig de cauză cu privire la un capăt de cerere prezentat în primă instanță, dar a căzut în pretenții cu privire la celelalte trei capete de cerere ale sale, se va face o justă apreciere a împrejurărilor speței și se va decide ca Republica Franceză să suporte, pe lângă trei sferturi din cheltuielile sale de judecată efectuate în primă instanță, trei sferturi din cele efectuate de Comisie în primă instanță, în timp ce Comisia va suporta, pe lângă un sfert din propriile cheltuieli de judecată efectuate în primă instanță, un sfert din cele efectuate de Republica Franceză.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a patra) declară și hotărăște:

- 1) **Anulează Hotărârea Tribunalului Uniunii Europene din 12 martie 2019, Franța/Comisia (T-26/18, nepublicată, EU:T:2019:153), în măsura în care, pe de o parte, Tribunalul a respins acțiunea Republicii Franceze cu privire la Decizia de punere în aplicare (UE) 2017/2014 a Comisiei din 8 noiembrie 2017 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli efectuate de statele membre în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și al Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR), întrucât prin aceasta, în motivul intitulat „Sistem de control cu deficiențe grave, Corsica”, s-au impus statului membru respectiv corecții forfetare la o rată de 100 % aplicate ajutoarelor directe pe suprafață acordate în Corsica Superioară pentru anii de cerere 2013 și 2014, ca urmare a deficiențelor din sistemul de control al ajutoarelor pe suprafață în Corsica Superioară, și, pe de altă parte, s-a pronunțat cu privire la cheltuielile de judecată.**
- 2) **Anulează Decizia de punere în aplicare 2017/2014 în măsura în care prin aceasta, în motivul intitulat „Sistem de control cu deficiențe grave, Corsica”, se impun Republicii Franceze corecțiile forfetare la o rată de 100 % aplicate ajutoarelor directe pe suprafață acordate în Corsica Superioară pentru anii de cerere 2013 și 2014, ca urmare a deficiențelor în sistemul de control al ajutoarelor pe suprafață în Corsica Superioară.**
- 3) **Comisia Europeană suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată efectuate în procedura de recurs și un sfert din cele efectuate în primă instanță, cheltuielile de judecată efectuate de Republica Franceză în procedura de recurs și un sfert din cheltuielile de judecată efectuate de acest stat membru în primă instanță.**
- 4) **Republica Franceză suportă, pe lângă trei sferturi din propriile cheltuieli de judecată aferente procedurii în primă instanță, trei sferturi din cheltuielile de judecată efectuate de Comisie aferente aceleiași proceduri.**

Semnături